

Eski Uygurca *odug sak* İkilemesi Üzerine

Mehmet Ölmez

(Tokyo/Mersin)

Türkçede ikileme konusu çeşitli vesilelerle değişik araştırmacılarca ele alınmış, Türkçedeki ikilemeler bir araya getirilmiştir.¹ Uygurcadaki ikilemeleri ise daha 1940'ların başında S. Çağatay derlemiş, o güne deðin yapılan metin yayımlarında görülen 200'ün üzerindeki ikilemeyi değerlendirmiþtir (ilk yayımı 1942'de gerçekleştirilen söz konusu yazı için bak. Saadet Çağatay, *Türk Lehçeleri Üzerine Denemeler*, Ankara 1972: 29-66). Sonraki yıllarda yayımlanan Uygurca metinlerde yeni ikilemeler de görülür.

Anılan kaynaklardaki ikileme tanımlarında kullanılan terimlere *Uigurisches Wörterbuch*'ta yer verilen (Lieferung 1, Wiesbaden 1977: 5-6) terimi de eklemek istiyorum. K. Röhrborn *Uigurisches Wörterbuch*'ta ikileme (hendiadyoin) yerine *Worthäufung* terimini kullanır. Harfiyen "söz yığını" anlamına gelen bu terimi *söz koðması* (ya da *sözcük*) *koðması* ile karşılayabiliriz (*söz koðması*'nı ilk kullanan Talat Tekin'dir).

Ben ise burada gerçekte ikileme olup okuyuþ hatalarından dolayı gözden kaçan, Uygurca ikilemelerle ilgili önceki çalışmalarda yer verilmeyen *odug sak* ikilemesine deðinecegim. *odug sak* ikilemesinin her iki ögesi de Eski Uygurcada ayrı ayrı "uyanık, dikkatli" anımlarına gelmektedir. *Odug* ve *sak* sözcükleri birlikte ikileme olarak kullanıldıklarında da anlamda deðişiklik görülmez, bak. Clauson 47 a ve 803 b.

¹ Bu çalışmalardan sonuncusunu Zuhal Kargı Ölmez hazırlamıştır, konuya ilgili çalışmalar ve kaynaklar için bak. Z. K. Ölmez, "Kutadgu Bilig'de İkilemeler (1)", *Türk Dilleri Araştırmaları* 7, 1997: 19-40; "Kutadgu Bilig'de İkilemeler (2)", *Bahçı Öğdisi: Festschrift für Klaus Röhrborn anlässlich seines 60. Geburtstags / 60. Doðum Yılı Dolayısıyla Klaus Röhrborn Armaðanı*. Yay. Jens Peter Laut / Mehmet Ölmez, İstanbul 1998: 237-264; yine ikilemelerle ilgili yeni olarak bak. Nuri Yüce, "İkilemelerdeki İlginç Problemler", aynı armaðan, 419-447. sayfalar.

Sözcüklerin ikileme olarak kullanışlarına —her iki sözcüğün ikileme olarak yer aldığı örneklerde yer verilse de— ne DTS'de ne de ED'de değinmez.

S. Çağatay'ın yayınından önce, 1940 öncesinde ikilememiz en az dört kez *Manichaica* (I., III.) dizisinde geçer. İlk örnekte bağlam açık değildir, dolayısıyla çeviri de yer almaz:

1. *Manichaica*, I, s. 22, T II K. 2a., Blatt[yaprak] 2, Rückseite [arka yüz] (5) [*kön*]gül .. ***uduğ sak*** (6) *d*.....*küçlüg*. [düzeltiniz: *oduğ sak*]

2. İkinci örnek *Manichaica* III'tedir, bağlam açık olmadığı için çeviriye de yer verilmeyez:

S. 5, Nr. 1, II. T. M. 141. Seite [sayfa] a, Vorderseite [ön yüz]: (1) ***uduğ s(a)k könçiçe ,igidmele-*** (*sic!*) (2) ***amraķ kuzilarıq***. [düzeltiniz: *oduğ sak; kozularıq*]

3. Üçüncü örnek yine *Manichaica* III'tendir. S. 18, Nr. 8, II. T. M. 300. Rückseite [arka yüz] (?)

(3) .. *ötriū k(e)ntü üzütining*, (4) *sakinç sunı udugun sakan*, (5) *erür* ..

“Dann (ist, oder) wird seiner Seele Glied ‘das Denken’ wachsam und vorsichtig sein.” (*udugun sakan* “wachsam und vorsichtig [uyanık ve dikkatli]”; *oduğun sakan* olarak düzeltiniz)

4. *Manichaica* III, Nr. 4. T.M. 298. ön yüz

(6) (...) *ürke* (7) ***ud'ügen saql-anmaķan erengler*** [düzeltiniz: *oduğun saklanmaķan*]

İzleyen dönemde ikilememiz dört kez *Maitrisimit*'te (ikisi *Maitrisimit Nom Bitig* yayınında, ikisi de *Maitrisimit Hami Nüshası* yayınında), bir kez *Kṣanti Qılğuluq Nom Bitig*'de, iki kez *Altun Yaruk Sudur*'da, bir kez de *Hsiuan-Tsang Biyografisi*'nde olmak üzere, görebildiğim kadariyla, Uygurca metinlerde sekiz kez daha geçer. MNB ve *MaitriHami*'de yer alan örneklerden birisi aynı örnektir (burada 6 ve 8. nüreddeler):

5. (9) *'wyz 't'wyz* (10) *wnkwzl'r k' 'dkwlwk ''dn'qw q''* (11) ('')*s'q l'q 'yşk' 'wdwq s'q'''rynk'l'r* (öz etözüñüzlerke *edgülüük adnağıka asağlağ işke oduğ sak eriyler*) “Daher geht nun, seid diensteifrig (wört.: wach und

bereit) in Werken, die für euch selbst günstig, für andere nützlich sind [kendiniz için iyi, başkaları için yararlı işlere gayret gösterin (harf. uyanık ve hazır olun)” BT IX.1, s. 61.

6. (2) *nyzv'ny* (3) *l'q* ''*q'r* 'wvyn 'wdymış tynlyq l'r .. (4) ''*r*' y'lnkwz 'wdwq s'q'' 'wl 'rmyş (nizvanilağ ağar uvın udımış tinliğlar ara yalŋuz *oduğ sak* ol ermiş) “nur er allein ist wachsam unter den Lebewesen, durch den schweren Leidenschaftsschlaf eingeschläfert sind [ağır uyku eziyetile uyumuş olan canlılar arasında tek uyanık o imiş].” BT IX.1: 13 v 4.

7. (309) *odugsak kapagçilar* “die wachen Türhüter [uyanık kapı bekçileri (*oduğ* ve *sak* olarak ayırinız)]” (MaitrHami, s. 32-33).

8. (1285) *yaluŋuz odug[sak] ol er]miş* “nur er allein ist wachsam [yalnız o uyanık imiş, tek uyanık o imiş (*oduğ* ve *sak* olarak ayırinız)]” (MaitrHami, s. 102-103).

9. Kşanti Qılǵuluq Nom Bitig 32-33: *üküs telim yatgak turǵak eren-ler üzे қoduru oduğ sak erip* “viele (Hend.) Tages- und Nachtwächter völlig bewacht (Hend.) [çok sayıda2 hündüz ve gece bekçisi tam anlamıyla uyanıklırlar2]”(KQNB)²

10. *yagısın yavlakin kitergeli odug sak bolgay biz* [düşmanın1 kötülüğünü uzaklaştırmak için uyanık, dikkatli olacağız] (UAY 408.13)

11. *k(e)ntü öz illerin uluşların odugin sakın küyü küzetü* [kendi ülkelerini uyanık, dikkatli vaziyette koruyup kollayarak ...] (UAY 410.16)

12. HT Pekin 161 a 5-6: *kökde uçar erken aysız odug sak boltular* [gökte uçar iken birdenbire uyanıverdiler]

Yukarıdaki örneklerin ilk dördünün metin yayımında *odug* sözcüğü *udug* olarak okunur. Son dörtörnekte ise ikilememiz birleşik olarak, tek sözcük halinde *odugsak* okunur. BT IX'da Ş. Tekin sözlük bölümünde ikilememize

² KQNB, I. Warnke'nin çalışmasına dayanmaktadır (bak. Kaynakça). Bu örnekten beni haberدار eden P. Zieme'ye teşekkür borçluyum.

tek madde (**'wdwqs'q**) olarak yer verdikten sonra “gayretli; uyanık” anlamlarını verir (BT IX.1, s. 28 b). Yine Eski Uygurca metnin Almanca çevirisinde sözcüğü (daha doğrusu ikilemeyi) çevirirken “diensteifrig (gayretli)” karşılığını kullanır. Ancak ayraç içerisinde (harf.: “uyanık”) açıklamasını da ekler. 51. sayfada (13 v 4) yer alan örneği ise “wachsam (uyanık)” olarak çevirir.

Metin bölümünde, sayfa altında yer alan açıklamalarda ise sözcüğü **'wdwqs'q** “uyanık” <*odug + sa-k*; krş. *odun-* (> *uyen-*)> olarak açıklar (BT IX.1 s. 61). Öte yandan sözcüğün *ud-* “umak, takip etmek” eyleminden türemiş olup olamayacağını da sorar: *udugsak* (<*ud-ug + sak*) “uysal, itaatkar, uyan” > “gayretkeş, gayretli”?

Yayımladıkları metinde Ş. Tekin yayımının etkisinde kalmış olabileceğini sandığım Geng Shimin ve H. J. Klimkeit da ikilememizi tek bir sözcük olarak okurlar (bak. 7 ve 8. örnekler). İkileme KQNB ve UAY yayımlarında doğru okunmuştur.

İkilememiz Uygurcadan sonra Karahanlı dönemi metinlerinden *Kutadgu Bilig*'de de bir-kaç kez görülür:

1452 ikinçi osal bolma *sak* tur *oduğ*
sanja tegmesün bir müfaca yoduğ

2014 idi *sak* kerek beg yana ked *oduğ*
osal bolsa begler tokınur yoduğ

2236 közi tok *oduğ sak* biligli işig
adırğan yarağlıg yarağsız kişig

2273 talu er kerek *sak* bu işke *oduğ*
anjär tegmese bir osalın yoduğ

2761 bağırsak kerek hem *oduğ sak tetig*
tetiglik bile er kılur miŋ ètig

2813 *oduğ sak* kerek ked kereksiz azağ
azağ bolsa işçi bolur uzak

440 bu *saklık odugluğ* bu el işiye
tözü aşağı boldı uzun yaşına

2357 ikinci bu *saklık odugluğ* turur
ķayusu sak erse ol üsteñ bolur

KÖKEN: Sözcüklerin kökenine gelince, Clauson *odug* biçimini *odgur-* ve *odun-* eylemlerinin de türediği olası bir **od-* eyleminden getirir (47 a). *sak* sözüne ise herhangi bir köken açıklaması getirmeksizin kök olarak yer verir (803 b).

İkilemelere ilk yerinde açıklamayı getiren, Manichaica III ve BT IX yayınlarındaki okuyusu düzeltten Marcel Erdal olmuştur. Erdal *odug* sözü için —Clauson'un yaptığı gibi— bir kök önermenin zorluğunu görerek sözcüğümüzün **od-* ya da **odu-* biçiminde tasarlanabilecek iki kökten de gelebileceğini belirtir. Brāhmī metinlerindeki *odog* biçiminin ise bu metinlerdeki ünlü benzeşmelerinden dolayı sözcüğün kökenini açıklamakta yardımcı olamayacağını düşünür. DTS ya da ED'de anılmayan örnekler Manichaica III'ten üç örneği daha katar (OTWF s. 197). Biz de bu örnekler Manichaica I (s. 22, T II K. 2a, burada ilk örnek) ve Manichaica III'te (s. 18, Nr. 8, II., burada 3. örnek) geçen örnekleri ekleyebiliriz.

Sonuç: Clauson'un önerdiği **od-* kökü ünsüzle bitmesinden dolayı doğru olsa gerek. *Odgur-* eyleminin *-gur-* ile kurulmuş olması göz önünde bulundurulursa kök biçimin **od-* olması gereklidir. Eğer kök biçim **odu-* olsaydı, köke ait ünlü sözcük ek aldığında düşmeyeceği için *odgur-* eylemi yerine **odugur-* eylemini bulmamız gerekdir; *ünlü+ünsüz+ünlü* (VCV) ya da *ünsüz+ünlü+ünsüz+ünlü* (CVCV) yapılı eylemlerde kökteki orta hece ünlüsünün düşmediğini gösteren örnekler için krş. *kudigar-* <*kudi* + *gar-* (**kudgur-* değil!) OTWF 744 ve 750.

odug sözcüğü ve onunla aynı kökten türeyen öteki sözcükler tarihî ve çağdaş Türk dillerinde çeşitli biçimlerde görülürler. Biz burada ilk önce köktaş olan sözcüklerin bir listesini çıkaracağız.

Olası **od-* eyleminden çıkan biçimler:

odug “uyanık” (-*g* ile eylemden ad OTWF s. 197),

odun- “uyanmak” (-*n-* ile eylemden eylem OTWF s. 608),

odgur- “uyandırmak” (-*gur-* ile eylemden eylem OTWF s. 751),

odul- “uyanmak” (-*l*- ile eylemden eylem ED 56 b),
odgar- “tanımak, anlamak, fark etmek, ayırt etmek” (-*gar*- ile eylemden eylem ED 48 a) sözcükleri türemiştir.

Bu sözcüklerden de *odugluk* “uyanıklık”, *odgurak* “canlı olarak, kesin bir şekilde”, *odgurati* “canlı olarak, kesin bir şekilde” (+*tu* ile belirteç ED 49 a) sözcükleri türemiştir.

Clauson bu türevlere Kutb’un *Husrev ü Şirin*’inde ve *Nehcü'l-Feradis*’te görülen *oyag* şeklärinden dolayı *odug* ile eş anlamlı olası bir **odgak* sözcüğünü de ekler.

Olası **od-* kökünden türeyen **odgan-* ve *odun-* eylemleri ile bunlardan türeyen biçimlerin tümünü aynı sayan Sevortyan (430-32) örneklerin tümünü *oyan-* (I) maddesinde değerlendirmiştir. Oysa **odgan-* eyleminden türeyen *oygan-*, *uygan-*, *oyan-*, *uyan-*, *ozgan-*, *ozan-* biçimleri ile *odun-* eyleminden türeyen Tuv. *odun-* biçimini birbirlerinden ayırt edilmeliyidiler; bu karışıklık için özellikle bak. 431. s. son paragraf.

Dîvânu Luğati't-Turk'ün Dankoff çevirisinde **od-* maddesi altında *oduğ*, *odğur-* ve *odgar-* biçimlerine yer verilir (CTD III s. 38):

oduğ [yaqzan], ***od-** “awake”, **odğur-** [ayqaza], **odun-** [istayqaza].

İzleyen satırlarda ayrı maddebaşı olarak yer alan **odgar-** (“recognize”) da buraya dahil edilseydi etimolojik olarak daha uygun olurdu.

Türkçede ise herşeyden önce *odug* sözdünden *uyan-* (<*oyan-*< **oygan-*< **odgan-*) ve aynı kökle ilişkili *uyar-* (<*oyer-*< **oygar-*< **odgar-*) eylemleri ve bunların türevleri ortaya çıkmıştır. Tabii *uyan-* eyleminin yeri gelmişken samıldığı gibi *uyu-* eylemi ile ilişkili olmadığından da altını çizelim. Türkiye'de yapılan metin yayınlarında hangi saha ya da kaçinci yüzyıl olursa olsun yukarıda anılan sözcüklerin türevleri hemen çoğulukla dar-yuvarlak ünlüyle, *u* ile **uyar-**, **uyal-**, **uyan-**, **uygan-**, **uyandurmak**, **uyak**, **uyag**, **uyat-**, **uyanık** şeklinde okunmuştur. Bu örneklerden kimisi EAT, kimisi de Kıpçak, Çağatay Türkçelerine ait metin yayınlarından alınmıştır. Kıpçak, Harezm ve Çağatay Türkçesi metinlerinde görülen söz konusu sözcükler günümüz Kıpçak ve Çağatay dillerindeki biçimleri de göz önünde bulundurularak *o-* ile okunmalıdır, örneğin Kazakça *oyanuw* “uyanmak”,

oyau “uyanık” sözcüklerinde olduğu gibi.

EAT metinleri ise, kimi yönleriyle günümüz Türkiye’sindeki yazı dilinden çok Azerî Türkçesine daha yakın olmasından dolayı *o-* ile okunmalıdır. Bu okuyuş 16-17. yüzyıl Osmanlıca metinlerini de kapsayabilir. İstanbul ağzına ve bununla bağlantılı olarak Rumeli ağzına dayanan *u’lu* biçimler son yüzyillara ait olsa gerektir. Bunu Arap harfli olmayan Osmanlıca metinler ve sözlükler de doğrular niteliktedir, bak. Stanislaw Stachowski, *Historisches Wörterbuch der Bildungen auf -ci/-ici im Osmanisch-Türkischen*, Kraków 1996, s. 166: *uyandırıcı*— 1890: *uyandırıcı* (ouyanderege), 1917: *oyandırıcı* (ojandyrydjy). Bu kaynakta eylemlerden birisini *u-*, ötekisini de *o-* ile bulmaktayız.

EAT ve Osmanlıca örneklerin (en azından 17. yy.a deðin) *o* ile okunması gerektiğini Anadolu ağzlarındaki ve Azerî Türkçesindeki *o’lu* biçimler de destekler:

oyandırmak uyandırmak 3300 a.

oyanıñ uyanık 3300 a.

oyanmak uyanmak 3300 b.³

Arap harfli metinlere dayanan *Tarama Sözlüğü* ise (s. 3035, c. V, O-T) *o’lu* *oyaǵmak*, *oyanmak* biçimlerini *u’lu* biçimlere gönderir. Doðru biçimler *o’lu* olmamayıdı.

Azerî Türkçesindeki örnekler ise aşağıdaki gibidir:⁴

oyag 1. yatmamış, yuhulamamış, yuhuya gëtmemiş; 2. meç[azen] éhtiyatlı, éhtiyatkar, ayıg, sayıg.

oyaglıq 1. yuhuda olmayan adamın hali; oyag; 2. meç[azen] éhtiyatlılig, éhtiyatkarlıq, ayıglıq, sayıqlıq.

oyadıcı oyadan, te’sir éden, doğuran, töredici.

oyandırma oyandırmag’dan f. is.

oyandırmag 1. oyatmag, yuhudan durguzmag; 2. meç[azen] herekete getirmek, doğurmag, töretmeg, gizisdırmag, güclendirmek.

oyanıq bañ oyag.

oyanıqlıq bañ oyaglıq.

³ *Derleme Sözlüğü*, IX, L-R, TDK, Ankara 1977.

⁴ Örneklerin tümü *Azerbaycan Dilinin İzahlı Lügeti*’nden alınmıştır (III. cild, K-R, Bakı 1983, s. 438 b-439 a).

oyanış oyanma.

oyanma oyanmag'dan f.i.

oyanmag 1. yuḥudan ayılmag, gözlerini açmag; 2. mec[azen] canlanmag, herekete gelmek; 3. mec[azen] gözü açılmag, geflet yuḥusundan ayılmag, herekete gelmek; 4. mec[azen] emele gelmek, doğmag, töremek; 5. mec[azen] özünü tanımag, özünde kişilik elametleri hiss etmeye başlamag

oyatma oyatmag'dan f. is.

oyatmag 1. yuḥudan durğuzmag, oyandırmag, oyanmasına sebeb olmag, oyanmağa mecbur étmeg; 2. mec[azen] canlandırmag, diriltmek, hayat vérmek; 3. mec[azen] geflet yuḥusundan ayıltmag, gözünü açmag, herekete getirmek; 4. mec[azen] töretmek, emele getirmek, doğdurmag, yaratmag.

Günümüz Türk dillerinde *odug* ve *odun-* yanbiçimleri *d'*li olarak yalnız Tuvaca ve Halaççada görülürler, Tuvacada ayrıca aynı eylem kökünden türemiş *ottur-* “uyandırmak” biçimi de vardır:

Tuvaca

odug “bodrstvuyuşciy, ne spyaşciy (uyanık)” TRS (Pal) 300 a, (Ten) 314 a.

odun- /ottur/ “prosípat’sya, probujdat’sya (uyanmak)” TRS (Pal) 315a, (Ten) 329a.

Halaçça

odāğ “wach (uyanmış, uyanık)” (zu **od-*). WörHal 167 b, Lexik. 190-91.

odaklıłuk “Wachheit (uyanıklık)” WörHal 167 b.

odığa·r- “wecken (uyandırmak)” WörHal 167 b.

odan-, odart-, odat-, otğan- Lexik 190-91.

Aşağıdaki listede **od-* ile ilişkili sözcükler ve alındıkları metinlerin, çalışmaların kısaltmaları yer almaktadır. Dipnotlarda ise yararlanılan kaynaklardaki okunuş ve anlaşılmışlara yer verilmiştir.

****ODUĞ+A-* VE TÜREVLERİ:**

odağ	: KisEn ⁵
odğan-	: KisEn ⁶
	oyğan-, oyan-: KisEn, İrMülük, GüTerKip, GüTerKip, Nasaffi, KelDim, BabN, KitG, TS, KenzK, BabD, İsl, SühN, MecN, KisY, Tefs, DivH, CemS, Marz, KelN, LisT, FevK ⁷
odğar-	: KisEn, DK, SühN, KurT, MecN, CemS, Marz ⁸
oyer-	<i>bak.</i> odğar-
oyak:	<i>bak.</i> oyağ, oyağ
oyal-	: İrMülük ⁹
oyan-	<i>bak.</i> oyğan-
oyğağ	: KisEn, KisY, LisT ¹⁰
	oyag: KisEn, İrMülük, GüTerKip, TS ¹¹
oygaqlik	: KisEn, LisT ¹²
	oyaqlik: KisEn ¹³

5 **odağ** uyanık (krş. *oyağ*, *oyğağ*) 471 a.

6 **odğan-** uyanmak 471 a.

7 s. 389; KelDim: **oyan-** aufwachen 328, 619... s. 355; BabN: **oyğan-** wake (int) 157a s. 852 b; KitG: **uyen-** uyanmak 60a.9 s. 877; TS: **uyanmak** (**oyanmak**) ışık parlamak, yanmak. s. 4030; **uyanugelmek** (**uyanigelmek**) 1. uyanıvermek s. 4030; KenzK: **uyen-** uyanmak, açığa çıkmak, belirmek, görünmek 54a/2, 74a/9 (s. 462); BabD: **oyğan-** uyanmak 408 b; İsl: **uyen-** uyanmak 371 a; SühN: **uyen-** açılmak s. 644 a; MecN: **uyen-** uyanmak 352 b; KisY: **uyen-** uyanmak s. 419 b; Tefs: **oyan-** prospat'sya s. 234, **ozan-** "prospat'sya" s. 234, **oyğan-** probujdat'sya s. 234; DivH: **uyğanmak** uyanmak s. 494 b; CemS: **uyen-** uykudan kalkmak, uyanmak s. 345 a; Marz: **uyen-** uyanmak s. 441 a; KelN: **oyğanmaç** probujdat'sya, prosipat'sya s.97; LisT: **uyğan-** uyanmak s. 325 b; FevK **oyğan-** uyanmak 144/7, 436/7 ve ötesi.

8 KisEn: **odğar-** uyandırmak 471 a; DK: *Hanum at kulağı sak olur, çekübeni oglanı oyardi* 262.3-4; SühN: **uyar-** uyandırmak. s. 644 b; KurT: **uyar-** uyandırmak, uyandırıp kaldırırmak c. II, 598; MecN: **uyar-** uyandırmak 352 b; CemS: **uyar-** uyandırmak, irşat etmek, ikaz etmek, yakmak, ışığı parlamak s. 345 a; Marz: **uyar-** uyandırmak s. 441 a.

9 **oyal-**: uyanmak, uykudan uyanmak 449b/2 s.612.

10 KisEn: **oyğağ** uyanık 500 a; KisY: **uyağ** ayık, uyanık s. 419 b; LisT: **uyğağ** uyanık s. 325 b.

11 KisEn: **oyağ** uyanık 499 b; İrMülük: **uyağ**: uyanık (u. kıl- 378a/2) s. 612; GüTerKip: **uyağ** uyanık 265/12, s. 384 a; TS: **uyağ** (**uyağ**, **uyah**) 1. uyanık, bîdar, uykusuz; 2. uykusuzluk. s. 4023-24.

12 KisEn: **oygaqlik** her seyden haberdar olma, bilmışlık 500 a; LisT: **uygağılıq** uyanıklık s. 325 b.

13 **oyaqlik** uyanıklık hali 500 a.

oyğat-	: KisEn, DivH, GülTerKip, BabN, BabD, KelN, FevK ¹⁴
oyat-	
oyandur-	: KenzK, İsl, SühN, KurT ¹⁵ ; krş. <i>oyan-</i>
oyat-	<i>bak.</i> oygat-
oyanuç	: KelDim, TS, İsl, SühN, KurT, MecN, KisY, Marz ¹⁶ ; krş. <i>oyan-</i>
oyanuçlık	: KenzK, SühN, KurT, Marz ¹⁷ ; krş. <i>oyan-</i>
oyanuçla	: SühN ¹⁸ ; krş. <i>oyan-</i>
oyerici	: TS ¹⁹ ; krş. <i>oyer-</i>
oyeril-	: TS ²⁰ ; krş. <i>oyer-</i>
oyeril-	: TS ²¹ ; krş. <i>oyer-</i>
oyarmaklık	: TS ²² ; krş. <i>oyer-</i>
oyakdır-	: TS ²³

Ünlü ve ünsüz değerleri açısından herhangi bir sorunu olmayan *sak* için yukarıda anılan Uygurca, Orta Türkçe ikilemeler dışında EAT metinlerinden de örnek getirmek mümkündür:

¹⁴ KisEn: **oyğat-** uyandırmak 500 a; DivH: **uyğatmak** uyandırmak, kendine getirmek s. 494 b; GülTerKip: **uyat-** uyandırmak 259/4, s. 384 a; BabN: **oyğat-** wake (trs) 157a s. 852 b; BabD: **oyğat-** uyandırmak, ayartmak 408 b; KelN: **oyğatmaڭ** ponud.[it'] ot oyğanmaڭ s. 97; FevK: **oyğat-** uyartmak, uyandırmak 44/1, 566/1 ve ötesi; **oykat-** > *oyğat-* 69/2.

¹⁵ KenzK: **uyandurmaڭ** uyandırmak, kendine getirmek 9b/2 (s. 462); İsl: **uyandur-** uyandırmak 371 a; SühN: **uyandur-** uyandırmak s. 644 a; KurT: **uyandur-** uyandırmak, uyandırıp kaldırmak c. II, 598.

¹⁶ KelDim: **oyanuç** wach 2438... s. 355; TS: **yanık olmak** uyumamak, uykusuz kalmak. s. 4029; İsl: **yanıuk (yanık)** agâh, haberdar. s. 4031; SühN: **yanıuk** yanık 371 a; KurT: **yanıuk** yanık s. 644 b; MecN: **yanıuk** uyumayan, yanık olan c. II, 598; KisY: **yanıuk** yanık 352 b; Marz: **yanıuk** yanık s. 419 b; **yanıuk** yanık, anlayışlı, talihi s. 441 a.

¹⁷ KenzK: **yanıaklık** yanıklık, intibâh 9b/d (s. 462); SühN: **yanıaklık** haberli, bilgili olma s. 644 a, **yanıuhılıq** yanıklık s. 644 a; KurT: **yanıaklık** yanık olma, yanıklık c. II, 598; Marz: **yanıaklık** yanıklık s. 441 a.

¹⁸ KenzK: **yanıuhla** yanık iken s. 644 a, **yanıuckla** yanık iken s. 644 b.

¹⁹ **uyarıcı** uyandırıcı, mürsit. s. 4032.

²⁰ **uyarılmak** (ışık) yakılmak, parlatılmak. s. 4032.

²¹ **uyarmak (uyatmak)** 1. uyandırmak, irşadetmek, ikazetmek (s. 4032); 2. ışığı parlatmak, yakmak (s. 4036); 3. harekete getirmek (s. 4037).

²² **uyarmaklık** ikaz, irşat, yola getirme s. 4037.

²³ **uyakdırmaڭ** 1. yakmak, ışığı parlatmak, 2. uyarmak, irşat, ikaz etmek. s. 4028-29.

sak: KelDim, KenzK, SühN, DK²⁴

Sözcük Anadolu ağızlarında da *sak* olarak görülür:

sak [sayah, sayak, sok] uyanık, tetikte; uykusunu hafif kimse. DS X S-T, 1978. s. 3516 b.

M. Erdal, *saklan-* maddesinde yer verdiği *sak* için herhangi bir kök vermez. *Sak* sözcüğünün ünlüsünün Türkmencede kısa, *sa:-* “saymak” eylemininse uzun ünlüyle olmasından dolayı her iki sözcük arasında bir ilişki kurulamayacağını, *sak’ın sa:-* eyleminden türeyemeyeceğini belirtir (OTWF s. 514).

KAYNAKLAR VE KISALTMALAR

- BabD** : Bilâl YÜCEL, *Bâbür Dîvânı*, Ankara 1995.
- BabN** : THACKSTON Jr., W. M., *Zahiruddin Muhammad Babur Mirza: Bâburnâma I-III*, Cambridge 1993.
- BT IX** : TEKİN, Şinasi, *Maitrisimit nom Bitig I-II*, Berlin 1980 (Transliteration, Übersetzung, Anmerkungen und Indices) BT IX.
- CemS** : ERSOYLU, İ. Halil, *Cem Sultan’ın Türkçe Divan’ı*, TDK, Ankara 1989.
- CTD** : DANKOFF, Robert ve James KELLY, *Mâhmûd al-Kâşyârî Compendium of the Turkic Dialects (Dîwân luyât at-Turk)*, I-III, 1982, 1984, 1985.
- DivH** : Kâmal Eraslan, *Ahmed-i Yeşevî, Dîvân-ı Hikmet’ten Seçmeler*, Ankara 1983.
- DK** : ERGİN, Muharrem, *Dede Korkut Kitabı*, TDK, İstanbul, I: 1958 (1994³); II: 1963 (1997³).
- DS** : *Derleme Sözlüğü*, X, S-T, TDK, Ankara 1978
- ED** : CLAUSON, Sir Gerard, *An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish*, Oxford 1972.
- FevK** : ‘Alî Şîr Nevâyi: Fevâyidü'l-Kiber, haz. Önal Kaya, TDK, Ankara 1996.

²⁴ KelDim: *sak* sicher, wachsam 2584 ... s. 369; KenzK: *sak* uyanık, ihtiyathı 43b/2 (s. 417); SühN: *sak* uyanık, dikkatli, tedbirli s. 632 b; DK: *sak* Hanum at ķulaǵı *sak* olur, çekübeni oğlunu oyardı 262.3-4:

- GülTerKip** : KARAMANLIOĞLU, Ali Fehmi, *Seyf-i Sarâyî: Gülistan Tercümesi* (*Kitâb Gülistan bi't-Türkî*), İstanbul 1978, Ankara 1989².
- HT** : Hui Li, *Huihu wen posa datang sanzang fashi zhuan*. Yay. WANG Zhongmin, JI Xianlin, Beijing 1951. 慧立, 回鶻文普薩大唐三藏法師傳. 王重民, 季羨林, 北京.
- İrMüluk** : Recep Toparlı, *İrşâdü'l-Mülük ve's-Selâtîn*, Ankara 1992.
- İsl** : YÜKSEL, Hasan, İbrahim DELİCE ve Hakkı AKSOYAK, *Eski Anadolu Türkçesine İlişkin Bir Metin: İslâmî'nin Mesnevisi*, Sivas 1996.
- KelDim** : ADAMOVIĆ, Milan, *Kelâle ü Dimne: türkische Handschrift T 189 der Forshungsbibliothek Gotha*, Hildesheim 1994.
- KelN** : Muhammed Yakub Çingi: *Kelur-name*, yay. A. İbragimov, Taşkent 1982.
- KenzK** : Kemâl YAVUZ, Şeyhoğlu: *Kenzü'l-Küberâ ve Mehekkü'l-Ulemâ*, Ankara 1991.
- KısEn** : NÂŞİRÜ'D-DİN BİN BURHÂNÜ'D-DİN RABĞÜZİ: *Ķışāşü'l-Enbiyā* (*Peygamber Kissaları*), I Giriş-Metin-Tıpkıbasım, II Dizin, Dr. Aysu Ata, TDK, Ankara 1997.
- KısY** : KARAHAN, Leylâ, *Erzurumlu Darîr: Kissâ-i Yûsuf (Yûsuf u Züleyhâ)*, Ankara 1994.
- KitG** : AKKUŞ, Muzaffer, *Kitab-ı Gunya, İnceleme-Metin-İndeks, Tıpkıbasım*, Ankara 1995.
- KQNB** : WARNKE, Ingrid, *Eine buddhistische Lehrschrift über das Bekennen der Sünden. Fragmente der uigurischen Version des Cien-daochang-chanfa*, Dissertation Akademie der Wiss. der DDR 1978.
- KurT** : TOPALOĞLU, Ahmet, *Muhammed bin Hamza, XV. Yüzyıl Başlarında Yapılmış "Satır-Arası" Kur'an Tercümesi*, Birinci Cilt (*Giriş ve Metin*), İstanbul 1976, İkinci Cilt (*Sözlük*), İstanbul 1978.
- Lexik** : DOERFER, Gerhard, *Lexik und Sprachgeographie des Chaladsch*, Textband. Wiesbaden 1987.
- LisT** : Mustafa Canpolat, *Ali Şîr Nevâî: Lisânü't-Tayr*, (*İnceleme-Metin-Dizin*) -Doçentlik Tezi-, Ankara 1972, yayımı için bak. Mustafa Canpolat, *Ali Şîr Nevâyî: Lisanü't-tayr*, TDK, Ankara 1995.

- MaitrHami** : GENG SHIMIN, Hans-Joachim KLIMKEIT, *Das Zusammentreffen mit Maitreya. Die ersten fünf Kapitel der Hami-Version der Maitrisimit.* In Zusammenarbeit mit Helmut Eimer und Jens Peter Laut. I-II. Wiesbaden 1988.
- Manichaica** : LE COQ, Albert von, *Türkische Manichaica aus Chotscho* I. Berlin 1912; *Türkische Manichaica aus Chotscho* II. Berlin 1919; *Türkische Manichaica aus Chotscho* III. Berlin 1922.
- Marz** : KORKMAZ, Zeynep, *Şadru'd-dîn Şeyhoğlu: Marzubân-nâme Tercümesi*, Ankara 1973.
- MecN** : CANPOLAT, Mustafa, *‘Ömer Bin Mezîd: Mecmû‘atü’n-Nezâ’ir*, TDK, Ankara 1982, (tipkibâsimlı yayını) 1995².
- Nasafî** : ADAMOVIĆ, Milan, *Die Rechtslehre des Imām an-Nasafî in türkischer Bearbeitung vom Jahre 1332*, Stuttgart 1990.
- OTWF** : ERDAL, Marcel, *Old Turkic Word Formation: A Functional Approach to the Lexicon*, I-II, Wiesbaden 1991.
- Sevortyan** : SEVORTYAN, E. V., *Etimologîcheskiy slovar' tyurkskih yazikov. Obşçetyurkskiye i mejtyurkskiye osnovi na bukvî glasniye*, I-IV, Moskva 1974.
- SühN** : DİLÇİN, Cem, *Süheyl ü Nev-Bahar*, Ankara 1991.
- Tefs** : BOROVKOV, A. K., *Leksika sredneaziatskogo tefsira XII-XIII vv.* Moskva 1963.
- TRS (Pal)** : PAL'MBAH, A. A., *Tuvinsko-russkiy slovar'*, Moskva 1955.
- TRS (Ten)** : TENİŞEV, E. Rahimoviç, *Tuvinsko-russkiy slovar'*, Moskva 1968.
- TS** : *Tarama Sözlüğü*, V, O-T, TDK, Ankara 1971.
Tarama Sözlüğü, VI, U-Z, TDK, Ankara 1972.
- WörHal** : DOERFER, Gerhard, Semih Tezcan, *Wörterbuch des Chaladsch (Dialekt von Charrâb)*. Budapest 1980.